

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

การศึกษานี้ มุ่งศึกษาเฉพาะกลุ่มประชากรที่เป็นผู้ประกอบการรายย่อยที่มีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการขายสินค้าและบริการที่มีทุนจดทะเบียนที่ชำระแล้ว ตั้งแต่ 500,000 บาท โดยเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย และศึกษา รวมทั้งผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย ในจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบด้วย 2 เขต คือ สำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 1 และสำนักงานสรรพากรพื้นที่เชียงใหม่ 2 แหล่งที่มาของข้อมูลในการศึกษานี้ ประกอบด้วย

(1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) ได้จากการใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย และผู้ที่ไม่ได้เป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว จำนวน 100 ราย ในจังหวัดเชียงใหม่ แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือประกอบไปด้วยส่วนต่าง ๆ ดังนี้

- ลักษณะทางเศรษฐกิจโดยทั่วไปของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย ประเภท การจดทะเบียนของผู้ประกอบการ ประเภทกิจการ เงินทุนจดทะเบียน จำนวนปีที่ประกอบการ จำนวนปีที่เข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว และรายได้ของกิจการ

- ความต้องการของผู้ประกอบการในด้านเข้าสู่ระบบเป็นผู้ประกอบการขาย สินค้าให้นักท่องเที่ยว การให้บริการของเจ้าหน้าที่ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร การติดต่อสื่อสารกับนักท่องเที่ยว และการคมนาคม

- ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่นักท่องเที่ยว โดยครอบคลุมสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- 1) ความรู้ความเข้าใจในการปฏิบัติตามระเบียบของกรมสรรพากรขั้นตอนในการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้า
- 2) ความรู้ความเข้าใจในสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกอบการจะได้รับจากราชการ

ราชการ

3) ความเห็นอื่นทั่วไป อันจะเป็นการแสดงถึงปัญหาและอุปสรรคในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้า

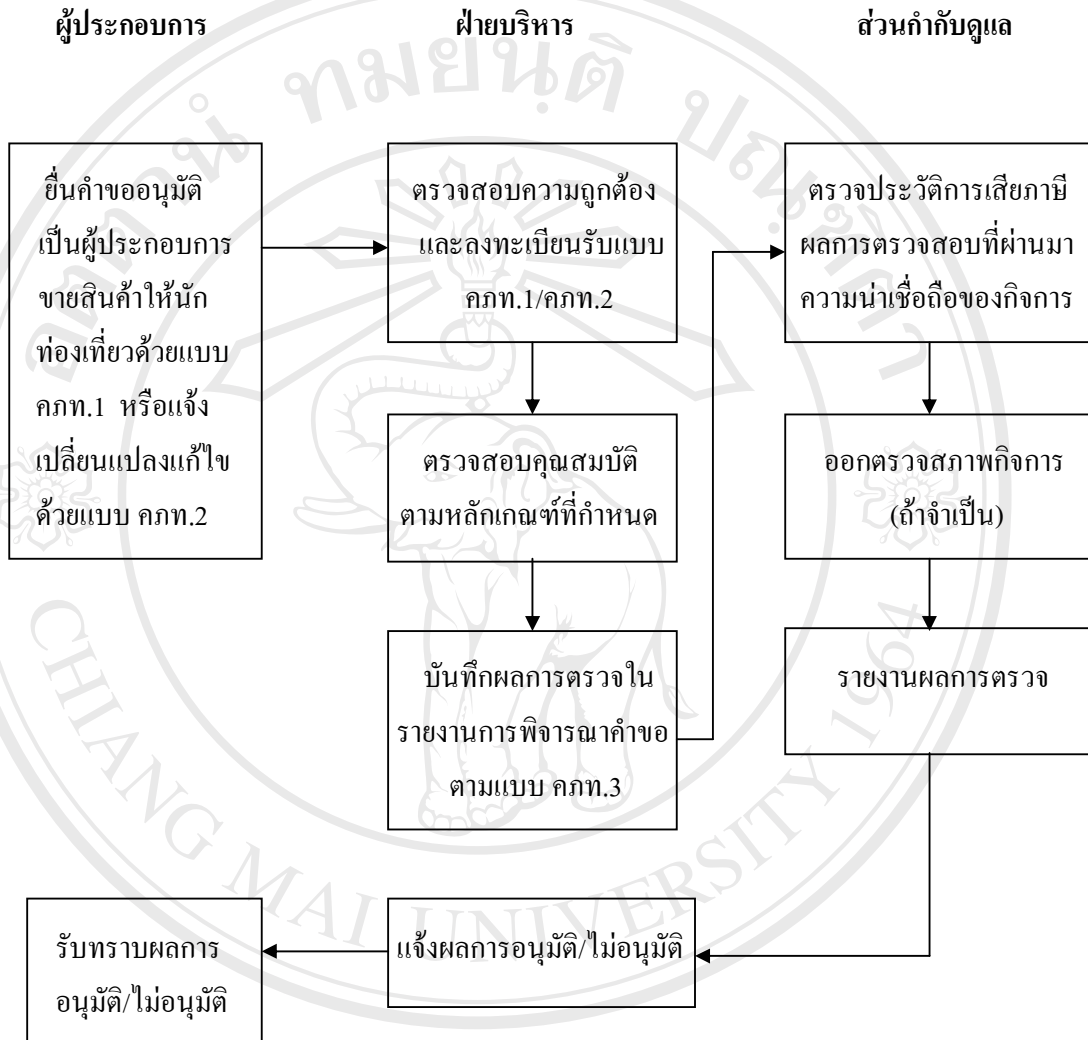
(2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ได้ทำการค้นคว้าจากหนังสือ วารสาร และเอกสารทางราชการในเรื่องเกี่ยวกับภาษีอากร ทฤษฎีภาษี กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับของกรมสรรพากร ที่ได้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการและที่จัดทำขึ้นเผยแพร่เกี่ยวกับการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแหล่งที่มาของข้อมูล ได้แก่ กรมสรรพากร สำนักหอสมุดมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ และการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือเขต 1

โดยทำการศึกษาตามรายละเอียดของแผนภูมิที่ 2-4 ซึ่งแสดงขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้
แผนภูมิที่ 2 แสดงขั้นตอนการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว โดยเมื่อผู้ประกอบการยื่นคำขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว ฝ่ายบริหารงานทั่วไปจะดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด แล้วบันทึกผลการตรวจดังกล่าวส่งให้ส่วนกำกับดูแลผู้เสียภาษีเพื่อทำการตรวจประวัติการเสียภาษี และความน่าเชื่อถือของกิจการ เมื่อตรวจสอบตามขั้นตอนแล้ว ส่วนกำกับดูแลจะรายงานผลการตรวจให้ฝ่ายบริหารงานทั่วไป เพื่อแจ้งผลการอนุมัติ/ไม่อนุมัติให้ผู้ประกอบการทราบ

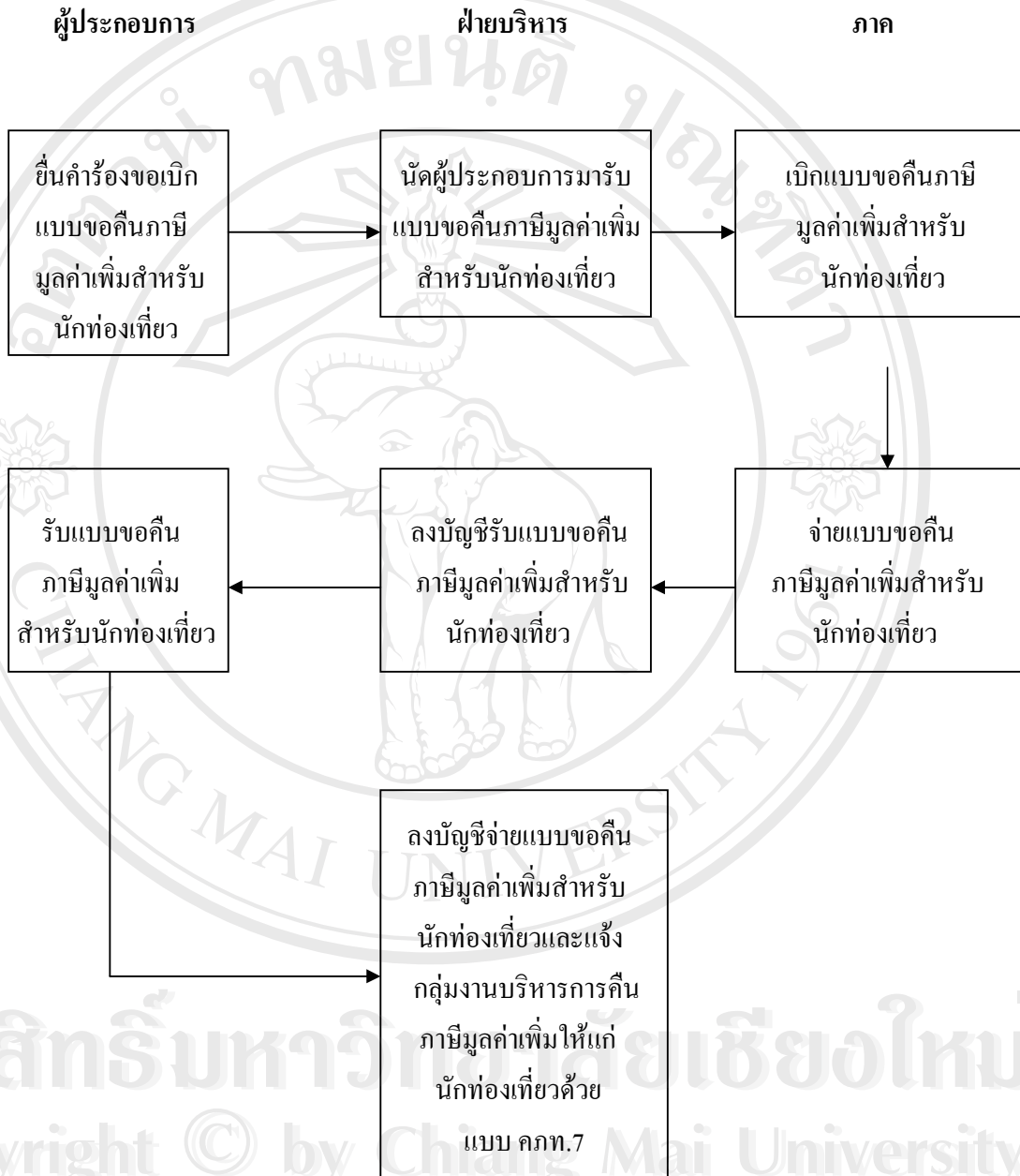
แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว โดยเมื่อผู้ประกอบการยื่นคำร้องขอเบิกแบบขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้ว ฝ่ายบริหารงานทั่วไปจะทำการขอเบิกแบบขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มจากสำนักงานสรรพากรภาค และนัดให้ผู้ประกอบการมารับแบบขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม พร้อมทั้งทำการลงบัญชีรับ/จ่ายแบบขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับแจ้งให้กลุ่มบริหารการคืนภาษีมูลค่าเพิ่มต่อไป

แผนภูมิที่ 4 แสดงขั้นตอนการดำเนินการของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว โดยเมื่อผู้ประกอบการยื่นคำร้องขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยวและได้รับอนุมัติแล้ว จะต้องแสดงแผ่นป้าย “VAT REFUND FOR TOURISTS” ณ ที่เปิดเผย และขอรับแบบคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.10) และเมื่อเรียกเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มจากนักท่องเที่ยวแล้ว จะต้องจัดทำใบกำกับภาษีและระบุเลขที่หนังสือเดินทางลงในใบกำกับภาษี หลังจากนั้นต้องจัดทำคำร้องขอคืนภาษีให้นักท่องเที่ยว(ภ.พ.10) พร้อมทั้งจัดทำรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว (ภทท.9) และเก็บรักษาไว้ ณ สถานที่ประกอบการเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 2 ปี และจะต้องยื่นแบบแสดงรายการและนำส่งภาษีภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดไปต่อกรมสรรพากร

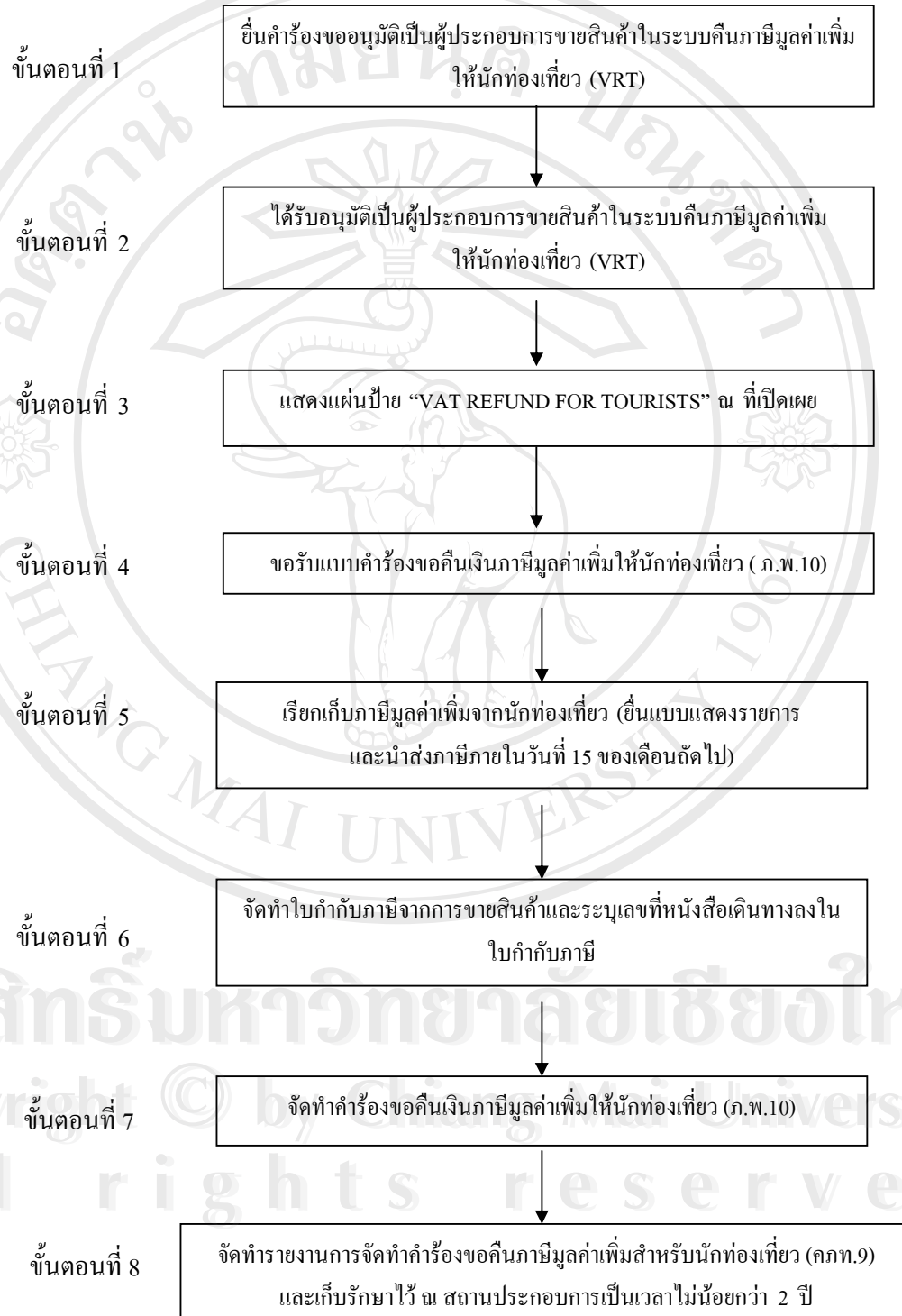
แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าให้นักท่องเที่ยว

แผนภูมิที่ 3 แสดงขั้นตอนการขอเบิกคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มสำหรับนักท่องเที่ยว

แผนภูมิที่ 4 แสดงขั้นตอนการดำเนินการของผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้นักท่องเที่ยว

โดยทำการศึกษา ลักษณะและความต้องการทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับรายละเอียด ดังนี้

- 1) ลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ประกอบการภาษีมูลค่าเพิ่ม ประเภทกิจการขายสินค้าและบริการ ที่มีทุนจดทะเบียนชำระแล้วตั้งแต่ 500,000 บาท
- 2) การขออนุมัติเป็นผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบการคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง
- 3) การปฏิบัติงานของหน่วยงาน ในการตอบสนองความต้องการของผู้ประกอบการ
- 4) ปัญหาและอุปสรรคด้านการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร
- 5) ปัญหาและอุปสรรคด้านการติดต่อสื่อสารกับพนักงานที่เกี่ยวข้อง
- 6) ปัญหาและอุปสรรคด้านการคมนาคมของผู้ประกอบการ
- 7) ความรู้ความเข้าใจในระเบียบกฎเกณฑ์ในการเข้าเป็นผู้ประกอบการขายสินค้าในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง
- 8) ความต้องการและปัญหาอุปสรรคเกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล และการให้การสนับสนุนของกรมสรรพากร

3.2 วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

(1) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ประกอบการ ใช้สถิติ ความถี่ และอัตราส่วนร้อยละ

(2) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของผู้ประกอบการขายสินค้า ในระบบคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง ใช้สถิติค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความรู้ ความเข้าใจในแต่ละด้านเกี่ยวกับระบบการคีนภาษีมูลค่าเพิ่มให้แก่พนักงานที่เกี่ยวข้อง

(3) การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการและปัญหาอุปสรรค ใช้วิธีกำหนดค่าสเกล (scale) ของคำถามแต่ละข้อ กำหนดคำตอบในการวัดปัญหาและอุปสรรคเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด โดยมีการให้คะแนน ดังนี้

มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ	5
มาก	มีค่าเท่ากับ	4
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ	3
น้อย	มีค่าเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ	1

ทำการวิเคราะห์ปัจจัยการบริการจากคะแนนเฉลี่ย

กรณีคำถามเชิงบวก

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	อยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีมากที่สุด

กรณีคำถามเชิงลบ

คะแนนเฉลี่ย	4.21 – 5.00	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.41 – 4.20	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดี
คะแนนเฉลี่ย	2.61 – 3.40	อยู่ในเกณฑ์ไม่ดีปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 – 2.60	อยู่ในเกณฑ์ดี
คะแนนเฉลี่ย	1.00 – 1.80	อยู่ในเกณฑ์ดีมาก

(4) สรุปผลการศึกษาโดยใช้วิธีพรรณนา

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved